

Forfatter: Skjoldborg, Johan

Titel: Udrag fra En Stridsmand

Citation: Skjoldborg, Johan: "En Stridsmand", i Skjoldborg, Johan: *En Stridsmand*, 1896, s. 52.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-skjold_01-shoot-idm140513901949520/facsimile.pdf (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: En Stridsmand

ikke garantere for, hvor meget Staal den indeholdt.

Imidlertid maatte den prøves. Niels huggede Kniven i Forenden af Vognstangen og søgte paany at tvinge Dyrene frem. Umuligt.

I dette kritiske Øjeblik muslede det i Lyngen forude, hvor nogle brægende Faar og Lam krøb op af Vejsporet, og saa travede Hestene villigt frem. — Niels Pind udstødte nogle vrissende Lyde, mens Jens Bjærg lo, saa han hoppede i Agestolen.

— Imidlertid var der Uro ude i Søren Branders Hytte. I den eneste Stue stod der en Dragkiste, to umalede Sengesteder og en Foldebænk, hvor Børnene hvilede om Natten. Peter Vibes Kone, Maren, var til Stede i Anledning af den forestaaende Begivenhed. Søren og hans Fader gik ængstlige ud og ind og lyttede efter Lyden af Vognhjul.

Det viste sig efter en Stunds Forløb,

at Jordemoderen fandt det uundgaelig nødvendigt, at der kom Bud efter Lægen.

Søren løb tværs over Grøfter og Banker til Jens Bak paa »den brede Sande«; han var den nærmeste, som holdt Heste, og dog boede han over en Fjerdingvej borte. Blodet bankede som Trommeslag for hans Øren. Tre Mil til Lægen — og han kunde være ude! — Tre Mil tilbage — og hun kunde være død! Han løb, saa han snublede og faldt. Seks Mil! Seks lange Mil! — Disse Veje! — Dette Mørke! — Maaske otte, ti, maaske tolv Timer. . . . »Herregud i Himlen!«, raabte han højt, »hvis hun dør fra mig og de smaa!« og saa løb han, som naar det er Livet om at gøre Og Jens Bak er saa evindeligt langsom i Vendingen! Seks Mil! Han kunde ikke tænke paa andet, mens Rædslen jog ham frem i den bælgmørke Nat

Da Jens Bak var kommen af Sengen,